

V.v.E. "Bestevaer"
p/a Merenborch 47
4132 HA Vianen

Aan: De leden van de gemeenteraad Vianen
Postbus 46
4130 EA Vianen

Onderwerp : Plaatsen van twee bomen aan de Leyenborch
voor de zuidgevel van appartementengebouw Bestevaer
Datum : 31 oktober 2018

Geachte raadsleden,

Als voorzitter van de V.v.E. Bestevaer, Merenborch 35 t/m 81, 4132 HA Vianen, richt ik mij mede namens het bestuur en de bewonersgroep van de Bestevaer tot u. Wij hopen van harte dat u na het lezen van deze brief als volksvertegenwoordigers het voornemen dat het college heeft om twee bomen terug te plaatsen kunt terugdraaien, dan wel het besluit om bomen terug te plaatsen kunt laten opschorten tot na de afwikkeling van de in gang gezette procedure. Om u een goed beeld te geven van wat er nu al ruim twee jaar speelt, ga ik in deze brief gedetailleerd in op wat er is gebeurd en vooral ook wat er hierover tussen partijen is gecommuniceerd. Ik heb er alle vertrouwen in dat u de moeite neemt om deze brief door te lezen, zodat u zich een objectief en onafhankelijk oordeel kunt vormen. Wij, bewoners van de Bestevaer en vele bewoners van de wijk Blankenborch die hierbij zijn betrokken, doen een moreel appel op u in de hoop dat u als volksvertegenwoordiger iets voor ons kunt betekenen.

Korte geschiedenis van de twee Platanen

In 2004 zijn er aan de beide zijden van de Leyenborch 16 Platanen geplaatst. Vijf jaar later, bij het gereed komen van de rotonde Aimé Bonnastraat - Leyenborch, kwamen daar nog eens twee Platanen bij. De afgelopen jaren zijn deze bomen fors in hoogte en in kruinomvang toegenomen. De kruinen zijn boven het midden van de rijbaan volledig in elkaar gegroeid en in de zomermaanden laten die geen licht door. Aan de Leyenborch ligt het 24 woningen tellende appartementengebouw Bestevaer. Zes families, die hun kamerraam en balkon aan de zuidzijde van het appartementengebouw hebben, ondervonden van de twee Platanen die recht tegenover hun balkons stonden, dusdanige overlast dat zij midden in de zomer overdag het licht in hun kamer moesten aandoen. Dit was voor de heer Van Bers, Merenborch 61, 4132 HA Vianen, die daarvan zelfs depressieve klachten ondervond, aanleiding zich tot

zijn huisarts te wenden. Voor dhr. Van Bers was dit ook de reden om hierover een brief aan het college van burgemeester en wethouders te schrijven. Zijn brief werd ondersteund door de bewoners van de andere appartementen en door het bestuur van de Vereniging van Eigenaren.

Hieronder volgt in volgorde van tijd, een opsomming van de diverse acties die m.b.t. de twee Platanen hebben plaats gehad en een weergave van de moeizame en teleurstellende pogingen tot contact en discussie met de gemeente. De acties zijn genummerd van 1 t/m 23 en beslaan de periode van 15 juli 2016 tot en met 2 november 2018. Indien de actie betrekking heeft op een verstuurd of ontvangen brief of e-mail, dan wordt daar naar verwezen.

De bijlagen zijn genummerd 1 t/m 12.

De feiten, waarop de klacht zich richt worden nader toegelicht onder een van de genoemde acties, genummerd 1 t/m 23.

De acties

1e. Op 15 juli 2016 heeft dhr. John van Bers namens de zes families over de overlast van de twee Platanen een brief geschreven aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Vianen. In deze brief deed hij het verzoek om de twee Platanen te verwijderen. (Brief van 15 juli 2016 van dhr. Van Bers, bijlage 1)

2e. Naar aanleiding van deze brief zijn in februari 2017 de twee Platanen voor onze ramen verwijderd. De gemeente was het eens met het feit dat hier sprake was van forse overlast en betitelde deze vorm van overlast als “onrechtmatig.”

3e. Al op 26 oktober 2016, nog voordat de bomen waren verwijderd, deelde de heer Burggraaf, ambtenaar van de gemeente Vianen, bij gelegenheid van de voorlichtingsavond in het kader van het projectplan Buiten Gewoon, ons mede dat er voor de verwijderde Platanen twee andere bomen zouden worden teruggeplaatst.

4e. Naar aanleiding van de uitlating van dhr. Burggraaf heeft dhr. Van Bers, mede namens de zes families van de zuidgevel, bezwaar aangetekend bij wethouder Meurs en op zijn verzoek op 4 maart 2017 per e-mail onze argumenten duidelijk gemaakt waarom er geen bomen zouden moeten worden terug geplaatst. (Zie de e-mail met bijlage van dhr. Van Bers, bijlage 2).

5e. Ondanks dat het college onze argumenten om geen bomen terug te plaatsen valide en waardevol vond, besluit men toch om twee bomen terug te plaatsen. Welk soort bomen er zouden worden teruggeplaatst werd in deze brief niet gemeld. Het college motiveerde dit besluit als volgt:

- De Leyenborch is bestemd als een historische laan en
- Het leek redelijk en verdedigbaar om voor een ander soort boom te kiezen met het oog op de belangen van de omwonenden. (Zie de brief van het college van burgemeester en wethouders, d.d. 15 mei 2017, bijlage 3).

Wij zijn het niet eens met de motieven die aan het besluit om twee bomen terug te plaatsen ten grondslag liggen.

Om het genomen besluit te motiveren heeft het college van burgemeester en wethouders twee argumenten genoemd die het besluit om twee bomen terug te plaatsen moeten rechtvaardigen.

De genoemde argumenten zijn niet, of onvoldoende onderzocht en voorbereid, niet op de juiste feiten gebaseerd en derhalve onzorgvuldig genomen.

- Zo is men van de aanname of veronderstelling uitgegaan dat het weghalen van twee van de achttien Platanen het laaneffect schaadt, terwijl in de praktijk blijkt dat dit geenszins het geval is. Wanneer je thans vanaf de rotonde de wijk Blankenborch in rijdt, dan zie je aan beide zijden van de rijbaan een aaneengesloten bomenrij en mis je de twee Platanen niet. Ditzelfde is het geval wanneer je vanuit de richting van het Merwedekanaal de straat in kijkt. Om dit te onderbouwen en visueel te maken heb ik van de huidige situatie een serie foto's gemaakt. Aan de hand van deze fotoserie is duidelijk te zien en objectief te beoordelen dat de Leyenborch nog steeds het beoogde effect van een laan heeft. (Zie de fotoserie, bijlage 12).
- Ook het tweede motief, namelijk dat het belang van de omwonenden zou worden geschaad, wanneer er geen twee andere bomen zouden worden teruggeplaatst, is gebaseerd op een aanname. Ook dit is in de praktijk geenszins gebleken en wordt door ons dan ook stellig bestreden. De platanen zijn nu bijna twee jaar verwijderd en gedurende deze periode hebben wij als bewoners met heel veel wijkbewoners contact gehad. Niet alleen de bewoners van de Bestevaer, maar ook de bewoners van laanwoningen, de havenwoningen en de parkwoningen. De bewoners begrijpen dat de twee platanen voor ons gebouw zijn verwijderd en geen van hen verlangt of eist twee bomen daarvoor in de plaats. Men vindt juist dat wanneer twee ander boomsoorten tussen de huidige Platanen worden terug geplaatst, het laaneffect wordt verstoord en om die reden niet fraai is. Wij moeten de eerste wijkbewoner nog tegenkomen die bezwaar maakt tegen de huidige situatie en deze situatie bestaat nu al bijna twee jaar. De belangen van de andere wijkbewoners worden dus geenszins geschonden.

Onzorgvuldige besluitvorming:

Hier is derhalve sprake van onzorgvuldigheid bij het voorbereiden van een besluit. Wanneer dit een formeel besluit was in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, dan zou daarmee het zorgvuldigheidsbeginsel in het geding zijn. Van de overheid wordt immers de nodige zorgvuldigheid vereist bij de voorbereiding van besluiten. De overheid dient op grond van artikel 3:2 van de Awb de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. De overheid dient een besluit zorgvuldig voor te bereiden en daarbij de burger, in het onderzoek naar zijn belangen, te betrekken en correct te behandelen.

Om aan te tonen dat de bewoners van de Bestevaer niet de enige bewoners zijn die geen andere bomen voor de verwijderde Platanen terug willen, hebben mw. Ida Wethly en ik in het gesprek met burgemeester Groeneweg, d.d. 11 juli 2018 (zie onder punt 19), aangeboden om de bewoners van de wijk een petitie te laten ondertekenen. Hiermee wilden wij aantonen dat de wijkbewoners het eens zijn met onze zienswijze. De burgemeester gaf echter in dat gesprek aan dat dit geen zin had omdat hij zou vasthouden aan het beleid.

Ondeugdelijke motivering

Door het ontbreken van de zorgvuldigheid bij het voorbereiden van het besluit is er tevens sprake van een ondeugdelijk besluit. De motieven die tot het besluit hebben geleid kloppen niet. Zoals gezegd, wanneer dit besluit een formeel besluit zou zijn in het kader van de Awb dan zou hier niet zijn voldaan aan een ander beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk het motiveringsbeginsel. De overheid dient haar besluiten goed en deugdelijk te motiveren. De feiten moeten kloppen en de motivering moet logisch en begrijpelijk zijn. De gebruikte motieven voor het nemen van het besluit kloppen niet. Zoals goed te zien is in de praktijk en aan de hand van de gemaakte foto's, is het laaneffect objectief gezien nog steeds aanwezig en

de belangen van omwonenden worden op geen enkele wijze geschaad. Integendeel het terugplaatsen van twee andere bomen wordt gezien en gekwalificeerd als een verstoring van het huidige straatbeeld.

6e. Omdat wij het volledig oneens waren met het besluit van het college, genoemd in de brief van 15 mei 2017, probeerden wij in contact te treden met dhr. Burggraaf, naar wie wij in eerste instantie werden verwezen. Hierna volgden vele weken waarin wij vergeefse pogingen deden om met dhr. Burggraaf in contact te treden. Contact bleek niet mogelijk. Dhr. Burggraaf was niet te bereiken en gaf geen gehoor aan terugbelverzoeken, noch op die van dhr. Van Bers, noch op die van mij. Uiteindelijk heb ik contact gezocht met mw. Loupatty van het bestuurssecretariaat. Ik heb haar het verzoek gedaan om voor dhr. Van Bers en mij een gesprek te arrangeren met wethouder Meurs, bestuurlijk verantwoordelijk voor het project Buiten Gewoon.

7e. Van mw. Loupatty kreeg ik op dit verzoek als antwoord dat wethouder Meurs “er klaar mee was” en geen gesprek wenste. Hier schrok ik van. Een dergelijk antwoord had ik van de wethouder niet verwacht. Het was absoluut onze intentie om er in goed overleg met de betrokken ambtenaar en met wethouder Meurs uit te komen. Vanwege de weigering om met dhr. Van Bers en mij te spreken, vreesden wij dat de onderlinge verhoudingen waren verstoord. Om die reden heb ik als voorzitter van de Vereniging van Eigenaren de burgemeester uitgenodigd om naar de Bestevaer te komen en daar met een vertegenwoordiging van het bestuur en bewoners in gesprek te gaan. Hieraan heeft de burgemeester op 4 oktober 2017 gevolg gegeven. Hij heeft zich ter plaatse van de situatie op de hoogte gesteld en is met dhr. Van Bers, dhr. Lammertink en ondergetekende in gesprek gegaan. Dit bezoek hebben wij overigens zeer gewaardeerd.

8e. Naar aanleiding van dit bezoek heeft de burgemeester aan het bestuur van de V.v.E. Bestevaer per brief laten weten dat er nog eens kritisch zou worden gekeken naar de wijze waarop de gemeente haar communicatie met de inwoners en partners vorm en inhoud zou geven. Ook gaf hij in deze brief aan dat de gemeente zich zou bezinnen in hoeverre een verzekeringsmaatschappij namens de gemeente mag optreden bij de afwikkeling van een schadeclaim. Deze laatste opmerking was een inhoudelijke reactie op onze ervaringen die wij als bestuur van de V.v.E. hadden opgedaan met de verzekeraar die namens de gemeente Vianen de schadeclaim over wortelopdruk had afgewerkt. (Zie de brief van de burgemeester, d.d. 18 oktober 2017, bijlage 4)

9e. Na de interventie van de burgemeester heeft op 20 november 2017 alsnog een gesprek met wethouder Meurs plaatsgevonden. Hierbij waren naast de wethouder aanwezig, dhr. Burggraaf, dhr. Van Bers, mw. Van Batenburg en ondergetekende. Dit was een goed gesprek. Wij hebben als bestuur van de V.v.E. en als bewonersgroep nog eens onze argumenten op tafel kunnen leggen en wethouder Meurs het aanbod gedaan om in plaats van twee bomen, twee grote struiken terug te plaatsen en de kosten en het volledig onderhoud daarvan als V.v.E. voor onze rekening te nemen. Wij verwezen hierbij naar het project Buiten Gewoon, waarin bewoners van de wijk worden opgeroepen om mee te praten en met suggesties te komen bij de inrichting van hun wijk. Wij deden dit aanbod omdat wij vooral bang waren dat de twee nieuw te planten bomen op termijn de lichtinval in onze zes woonkamer opnieuw zouden beperken.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de zes woningen aan de zuidgevel van de Bestevaer de enige woningen zijn aan de Leyenborch waarvan men vanuit het woonkamerraam uitkijkt op de Leyenborch. Van vijf andere woningen zijn het alleen de zijgevels die aan de Leyenborch

grenzen. Deze woningen hebben in de zijgevel geen woonkamerraam dat uitzicht biedt op de Leyenborch.

10e. Wethouder Meurs zei ons in het gesprek wel iets met ons compromisvoorstel te kunnen, door letterlijk te zeggen: “Daar kan ik wat mee.” Hij plaatste daarbij nog de opmerking dat wij niet op voorhand al zouden moeten aanbieden het onderhoud voor onze rekening te nemen, omdat wij daar dan wellicht zo maar aan vast konden zitten. Wij, dhr. John van Bers, mw. Dorien van Batenburg en ik, waren na dit gesprek vol vertrouwen en positief over het feit dat de wethouder begrip had voor onze zaak en kon leven met ons voorstel. Wij gingen met een goed gevoel huiswaarts.

11e. Voor ons vertrek beloofde de wethouder ons uiterlijk 11 december 2017 schriftelijk te zullen berichten. Toen er maar geen bericht kwam hebben dhr. Van Bers en ik op diverse momenten na 11 december 2017 geprobeerd contact te krijgen met dhr. Burggraaf. Ook nu weer bleek telefonisch contact niet mogelijk en op terugbelverzoeken werd niet gereageerd. Uiteindelijk heeft dhr. Van Bers op 20 december 2017 contact gehad met mw. Loupatty van het bestuurssecretariaat. Zij heeft navraag gedaan over de stand van zaken en kon berichten dat er intern nog geen overleg was geweest en er dus ook nog geen besluit was genomen. Mw. Loupatty vroeg dhr. Van Bers haar per e-mail te berichten wat er op 20 november 2017 met wethouder Meurs en dhr. Burggraaf was afgesproken. Zij zou deze e-mail dan als geheugensteuntje aan de heren Meurs en Burggraaf voorleggen.

12e. Dhr. Van Bers heeft hier direct gevolg aan gegeven en diezelfde dag nog een e-mail gestuurd naar Mw. Loupatty. In deze e-mail heeft hij de strekking van ons gesprek van 20 november 2017 opnieuw weergegeven en toegelicht. (Zie de e-mail van dhr. Van Bers, d.d. 20 december 2017, 11.23 uur, bijlage 5)

13e. Toen er half januari 2018 nog steeds geen bericht was, heeft dhr. Van Bers opnieuw geprobeerd telefonisch in contact te treden met dhr. Burggraaf. Uiteindelijk, na opnieuw een aantal vergeefse pogingen, heeft hij op 18 januari 2018 met hem gesproken en kon dhr. Burggraaf mededelen dat de brief er aan kwam.

14e. Op 22 januari 2018 ontving niet dhr. Van Bers, doch ondergetekende, een brief van wethouder Meurs, waarin hij twee boomsoorten voorstelde voor herplanting, namelijk een Haagbeuk Lucas en een Green Pillar. Deze zouden passen bij het karakter van een historische laan. Verder deelde hij mede dat deze bomen het uitzicht vanuit de woningen, ook in de toekomst, niet zouden belemmeren. Als bewoners mochten wij kenbaar maken welke van de twee boomsoorten onze voorkeur had. Wethouder Meurs ging in deze brief in het geheel niet meer in op ons compromis om in plaats van de twee bomen twee forse struiken terug te plaatsen. Ons compromisvoorstel, waar hij, zoals hij in het gesprek van 20 november 2017 had aangegeven “wat mee kon”, bleef in deze brief onbesproken. Alsof er niet over het project Buiten Gewoon was gesproken en er ook niets was gezegd over struiken in plaats van bomen. (Zie de brief van 22 januari 2018 van dhr. Meurs, bijlage 6).

15e. De brief van wethouder Meurs was voor de bewonersgroep een enorme verrassing en een nog grotere teleurstelling. Deze uitkomst hadden wij van dhr. Meurs niet verwacht. Zijn brief was voor ons aanleiding om daarop schriftelijk te reageren en de wethouder uit te nodigen om de Leyenborch als "historische laan" zelf te beoordelen en ook de huidige situatie aan de zuidgevel van ons appartementengebouw bij zijn oordeel te betrekken. De wethouder zou zich dan zelf kunnen overtuigen dat de huidige situatie (de twee Platanen waren op dat moment al

meer dan een jaar geleden gekapt) zeer acceptabel is. (Zie de brief van de bewonersgroep d.d. 7 februari 2018, bijlage 7)

Schenden van vertrouwensbeginsel door wethouder Meurs

De uitspraak van de wethouder "daar kan ik wat mee" wekte bij ons vertrouwen. Daar houdt je je aan vast. Ook in zijn eerdere brief van 15 mei 2017, erkende de wethouder al dat hij onze argumenten om geen bomen terug te plaatsen "valide en waardevol" vond. Wij waren na het gesprek dan ook vol vertrouwen en positief over het feit dat de wethouder begrip had voor onze zaak en instemde met ons compromisvoorstel.

Project Buiten Gewoon

Wij geloven nog steeds in dit compromis, vooral ook omdat dit helemaal past binnen de kaders van het project Buiten Gewoon, dat op dat moment in onze wijk speelde en ook thans nog niet is afgerond. Dit projectplan roept immers de bewoners van de wijk op om mee te denken bij de inrichting van hun wijk en met suggesties te komen daar waar dit o.a. betreft veiligheid, verkeer en openbaar groen. Ook wordt om reden van bezuinigingen en efficiëntie aan bewoners aangeboden om een perk of groenstrook in zelfbeheer te nemen en in overleg met de gemeente voor beplanting te zorgen en vervolgens het perk of de groenstrook zelf in onderhoud te nemen. Ons compromis behelst de aanschaf en onderhoud van een tweetal struiken op kosten van de V.v.E. Bestevaer. Dit compromis is helemaal Buiten Gewoon proof en levert voor beide partijen een win-win situatie op. Vandaar ook dat we met wethouder Meurs zo uitgebreid over dit voorstel hebben gesproken.

Uiteindelijk legt hij al onze argumenten naast zich neer en komt hij ook terug op zijn toezegging "daar kan ik wat mee". In zijn brief wordt met geen enkel woord over ons gezamenlijke compromisvoorstel gerept, terwijl juist dit voorstel de kern van ons gesprek betrof. Als hij vindt dat onze argumenten waardevol en valide zijn en vervolgens de toezegging doet "iets te kunnen" met ons voorgestelde compromis, waarom maakt hij deze toezegging dan niet waar. Het gaat hier niet om een ambtenaar die iets toezegt, of zijn mond voorbij praat. Neen, het betreft hier de toezegging van de verantwoordelijke wethouder.

Het vertrouwensbeginsel is hier geschonden. De overheid dient het door haar gewekte vertrouwen te honoreren. Vertrouwen kan op meerdere manieren worden gewekt. Doorgaans gebeurt dit door uitlatingen en toezeggingen. Wanneer een bepaalde uitlating wordt gedaan door bevoegde personen (bv. door een wethouder als lid van een bestuursorgaan), dan dient het gewekte vertrouwen te worden gehonoreerd. Daar moet je als burger op mogen vertrouwen. Ik ben dan ook van oordeel dat het vertrouwen dat de wethouder ons door het doen van zijn toezegging heeft gegeven, consequenties dient te hebben en moet leiden tot herziening van het collegebesluit om twee bomen terug te plaatsen.

Wij zijn als V.v.E. bereid geweest om ook consessies te doen, vandaar ons voorstel om in plaats van twee bomen, in overleg met de wethouder te kiezen voor een tweetal forse struiken.

Bomenbeleidsplan

In het projectplan Buiten Gewoon wordt een verwijzing gemaakt naar het bomenbeleidsplan van de gemeente Vianen. Dit Bomenbeleidsplan is nog altijd actueel en dateert uit 2009. Hierin heeft de gemeente Vianen per wijk de situatie beschreven zoals deze op dat moment (2009) was, maar ook de gewenste situatie, waar men in de jaren na 2009 naar wil toewerken. Zo zijn voor de wijk Blankenborch ten aanzien van met name de bomen een aantal kritische kanttekeningen geplaatst. Het project Buiten Gewoon is er op gericht om gedurende de looptijd van het project deze kritische kanttekeningen weg te nemen en toe te werken naar de

gewenste situatie. Dit gebeurt wijk voor wijk en de aanpak dient te geschieden in overleg met de bewoners.

In het Bomenbeleidsplan staan bij de beschrijving van de wijk Blankenborch een aantal kritische kanttekeningen m.b.t. de huidige beplanting van bomen. Ik heb deze letterlijk overgenomen en hieronder cursief weergegeven. Met de onderstreepte zinsneden heb ik extra attentiewaarde willen geven.

6.2.1 Inrichting (blz. 31 t/m 33 van het Bomenbeleidsplan)

De wijk Blankenborch is op dit moment in aanbouw met rijen woningen van een moderne architectuur; schuine lijnen, gebogen vormen en eigentijdse materialen zoals metalen golfplaat vallen op. De hoofdontsluiting van de wijk is de Leyenborch, haaks hierop zijn boogvormige woonstraten. De meeste straten zijn beplant met bomen van de 1ste grootte, op geringe afstand van de woningen.

Zwakke kanten bomenstructuur

- Bomen hebben veelal beperkte groeiruimte, boven en ondergronds en/of staan op een 'ongelukkige' locatie.*
- Bomen staan vaak te dicht bij woningen; daardoor veel klachtenbeheer.*

De huidige bomen van de 1ste grootte hebben kleine plantspiegels. Het gebruik van bomen van de 1ste grootte is niet wenselijk gezien de geringe afstand tot de gevels. Omvormen naar bomen van de 2de grootte in ruimere plantspiegels is noodzakelijk.

Dit kan alleen gerealiseerd worden bij een eventuele herinrichting van de straat, waarbij rekening wordt gehouden met allerlei cultuur- en civieltechnische aspecten.

6.2.3 Beheer

In Blankenborch staan teveel bomen in verharding. Dit zal de kwaliteit van de bomen op termijn niet ten goede komen. De boomsoortkeuze voor 1ste grootte is niet optimaal; vervanging is noodzakelijk. In plaats van rooien kan overwogen worden om de bomen binnen 5 jaar te verplanten naar een locatie elders. De huidige bomen begeleidingssnoei.

3.2 Bovengrondse ruimte (blz. 15 van het bomenbeleidsplan)

Streefafstand in meters (vanaf het hart van de stam)

<i>Boomgrootte</i>	<i>Kabels en leidingen</i>	<i>Gevels</i>	<i>Rijweg</i>	<i>Rijweg elementen</i>	<i>Bomen onderling</i>
<i>1e grootte > 12 m</i>	<i>4</i>	<i>10</i>	<i>2,5</i>	<i>1,5</i>	<i>8-15</i>
<i>2e grootte 6-12 m</i>	<i>3</i>	<i>6</i>	<i>2,5</i>	<i>1,5</i>	<i>5-8</i>
<i>3e grootte < 6 m</i>	<i>2</i>	<i>4</i>	<i>2,5</i>	<i>1,5</i>	<i>3-5</i>

Zoals hierboven aangegeven zegt de gemeente Vianen in haar Bomenbeleidsplan dat:

- De meeste straten zijn beplant met bomen van de 1e grootte, die op geringe afstand van de woningen staan.
- Bomen te dicht bij woningen staan, daardoor veel klachtenbeheer.
- Het gebruik van bomen van de 1e grootte niet wenselijk is, gezien de geringe afstand tot de gevels en dat omvormen naar bomen van de 2e grootte noodzakelijk is.
- Dit kan worden gerealiseerd bij een herinrichting van de straat.
- Bomen van de 1e categorie minimaal 10 meter uit de gevel dienen te staan.
- De huidige bomen begeleidingssnoei vragen.

Deze kritische kanttekeningen die de gemeente in 2009 al heeft geplaatst raken precies de kern van het probleem en door de groei van de bomen zijn deze problemen de laatste jaren alleen maar toegenomen.

Om meer te weten te komen over de Green Pillar en de Haagbeuk Lucas, heb ik contact gezocht met twee Nederlandse boomkwekers, te weten Boomkwekerij Albert Leemreize in Ruurlo en Ten Hoven Bomen, te Apeldoorn.

Hieronder een nadere beschrijving van de twee door de wethouder voorgestelde bomen:

- De Haagbeuk Lucas (*Carpinus Betulus* Lucas) is een zichtbreker, wordt ook als windkering gebruikt en kan een hoogte bereiken van 8 - 14 meter. De kroon van de boom is gesloten, zuilvormig, eirond of piramidaal en kan, afhankelijk van de snoei, een doorsnede van 4 meter bereiken. Indien geen begeleidingssnoei plaats vindt, zal de kroon zich direct onder de stam al gaan vormen, steeds meer eivormig worden en in breedte toenemen.
- De Green Pillar (*Quercus Palustris*) is een zuilvormige moerasedik, die een hoogte van 18 meter kan bereiken. Indien de boom niet wordt gesnoeid gaan de takken doorhangen. De kroon van de boom is half open en ook de kroonvorming is sterk afhankelijk van de snoei. Het is een snelle groeier die gemakkelijk 300 jaar oud kan worden. Voor de Green pillar geldt dat hoe ouder de boom wordt, ook de kruin steeds meer in breedte zal toenemen en de takken gaan doorhangen.

Beide bomen zijn van de zogenaamde 1e grootte en groeien uit tot een hoogte van in ieder geval meer dan 12 meter. Bij normale groei zal de kruin steeds meer in breedte toenemen en zullen de takken gaan doorhangen.

Het is dan ook niet te begrijpen dat bij de huidige herinrichting van de wijk Blankenborch, voor de vervanging van de twee Platanen (bomen van de 1^e grootte), opnieuw wordt gekozen voor twee boomsoorten die beiden van de 1e grootte zijn. In het Bomenbeleidsplan wordt er juist voor gepleit om bij de herinrichting de bomen van de 1e grootte te vervangen voor bomen van de 2e grootte.

Wat ook niet wordt begrepen is dat de twee nieuw te planten bomen straks op een afstand van ongeveer 8,75 meter, vanuit de zuidgevel van de Bestevaer en zelfs binnen een afstand van 6.75 meter vanaf de balkons staan. In ieder geval op een afstand die aanzienlijk binnen de voorgeschreven 10 meter ligt. (zie de tabel op bladzijde 7). De gemeente handelt hiermee in strijd met haar eigen beleidsregels uit het Bomenbeleidsplan. Een gemeente die steeds schermt met vooral "uitvoering te willen geven aan door de gemeenteraad vastgesteld beleid" wordt daarmee ongeloofwaardig. Dit is voor de bewoners niet te begrijpen. Als wijkbewoners zijn wij het spoor helemaal bijster.

16e. Naar aanleiding van onze reactie op de voor ons zo teleurstellende brief van de wethouder (zie onze brief van 7 februari 2018) ontvingen wij op 17 maart 2018 een schriftelijke reactie van het college van burgemeester en wethouders. Hierin werd aangegeven dat het college geen optie zag om gezamenlijk tot een oplossing te komen en dat wij tot het najaar van 2018 (wanneer de twee bomen zouden worden geplant) de mogelijkheid hadden om langs juridische weg duidelijk te maken dat herplant onacceptabel is. Voorts werd ons in deze brief medegedeeld dat wij binnen vier weken een keuze uit de 2 type bomen moesten maken. Indien wij niet zouden reageren, zou de gemeente een keuze maken. Dhr. Meurs wenste niet op de uitnodiging in te gaan om de kwestie op locatie te beoordelen. De situatie

was hem bekend, zo stond in de brief. (Zie de brief van het college van burgemeester en wethouders, d.d. 15 maart 2018, bijlage 8)

17e. Omdat wij niet wisten waar deze kwestie zou eindigen en om te voorkomen dat straks de gemeente een keuze zou maken, hebben wij uit voorzorg onze keuze toch maar kenbaar gemaakt. Hierbij hebben wij gebruik gemaakt van de informatie van de twee boomkwekers en gekozen voor de Haagbeuk Lucas (*Carpinus Betulus* Lucas), zijnde de minst slechte optie. Vervolgens heb ik op 6 april 2018, ruim binnen de gestelde vier weken, namens de zes families, per brief en per e-mail aangegeven voor deze boom te kiezen. Ik heb deze brief op 6 april 2018, tegen afgifte door de gemeente van een ontvangstbewijs, afgegeven op het stadhuis. Ook heb ik deze brief diezelfde dag per e-mail gezonden aan dhr. Burggraaf, die als ambtenaar belast is met deze zaak. (Zie onze brief van 5 april 2018, bijlage 9).

18e. Naar aanleiding van de brief van het college van burgemeester en wethouders, d.d. 15 maart 2018, (Zie bijlage 8) heb ik op 19 juni 2018 via het wijksecretariaat een gesprek aangevraagd met Burgemeester Groeneweg. Als bestuur en als bewonersgroep wilden wij onze teleurstelling in wethouder Meurs naar hem uitspreken. Verder wilden wij vooral weten, waarom de wethouder zijn toezegging iets te kunnen met het door ons voorgestelde compromis, niet was nagekomen en het vertrouwen dat hij bij ons had gewekt op deze wijze had beschaamd. Wij hoopten in burgemeester Groeneweg een neutrale toehoorder te vinden, die een bemiddelende rol kon spelen in deze bomenkwestie. De burgemeester stemde toe in een gesprek.

19e. Op 11 juli 2018 vindt op het stadhuis Vianen een gesprek plaats tussen burgemeester Groeneweg, wethouder Meurs, dhr. Burggraaf, mw. Ida Wethly en ondergetekende. Dit gesprek liep op niets uit. Al direct, aan het begin van het gesprek werd ons duidelijk dat voor zowel de burgemeester als voor wethouder Meurs vast stond dat er bomen zouden moeten terug komen.

Niet integer gedrag van wethouder Meurs.

Tijdens dit gesprek hebben wij ons zeer verbaasd over het gedraai van wethouder Meurs. Wij kregen van hem geen concreet antwoord op de vraag wat de reden was van zijn ommezwaai, gegeven zijn uitspraak over ons compromisvoorstel "Hier kan ik wat mee." Vervolgens ging hij in wollig taalgebruik de zaak bagatelliseren. Je voelt je in je hemd staan, alsof wij dit verhaal hadden verzonnen. Wij hadden dit nooit verwacht en dit stelde ons enorm teleur.

Het slaat helemaal alles wanneer de wethouder vervolgens beweert dat wij, als bewoners, nog steeds geen keuze zouden hebben gemaakt welke van de twee voorgestelde bomen het zou moeten gaan worden. Dit, terwijl wij deze keuze, op 6 april 2018, wel degelijk hadden kenbaar gemaakt. Zowel per brief (afgegeven op het stadhuis) als per e-mail met diezelfde brief als bijlage, aan dhr. Burggraaf. De wethouder zei dit met een verwijtende blik, alsof wij in gebreke waren gebleven. Hierop heb ik dhr. Burggraaf aangekeken en hem hiernaar gevraagd. Dhr. Burggraaf moest toen erkennen dat hij de brief had ontvangen. (Zie onder punt 17 en ook de bijlage 9)

Het wordt helemaal bizar wanneer dhr. Meurs ons vervolgens een tweede verwijt maakt, namelijk dat wij als bewoners niets hebben gedaan met zijn voorstel om een aantal suggesties te doen voor andere struiken dan de vlinderstruiken, waar we het tijdens het gesprek over hadden gehad. Dit, terwijl hij een dergelijk voorstel in het geheel niet heeft gedaan. Dit is een aperte leugen. Ik heb daar dan ook direct op gereageerd door tegen de wethouder te zeggen:

"Had dit voorstel maar gedaan. Wij hadden dat aanbod dan met twee handen aangegrepen en zeker een aantal suggesties voor struiken kenbaar gemaakt."

Immers een dergelijk aanbod versterkt en onderschrijft onze bewering dat hij met ons voorstel om struiken terug te plaatsen ook daadwerkelijk iets kon en iets van plan was. Door ons een dergelijk aanbod te doen, laat de wethouder immers blijken het voornemen om twee bomen terug te plaatsen, los te laten en daarvoor in de plaats te willen kiezen uit meerdere soorten struiken. Vooral door deze laatste bewering van de wethouder raakte ik nog meer overtuigd van het feit dat hij tijdens het gesprek van 20 november 2017 wel degelijk serieus "iets kon" met ons alternatief en dat ons compromisvoorstel hem beklifde. Het kan niet anders of deze uitspraak van de wethouder moet ook de burgemeester verrast hebben. De burgemeester zei hier echter niets van en nam snel het gesprek over.

Bij mij brak er op dat moment wat. Ik vind dit niet integer en niet eerlijk naar burgers die in alle oprechtheid denken op te komen voor een eerlijke, redelijke en billijke zaak. Een wethouder dient het vertrouwen niet te beschamen door terug te komen op een eerder gedane toezegging waaraan verwachtingen mogen worden ontleend. Dit is niet integer. Een integere wethouder houdt vast aan normen en waarden, ook wanneer deze van buitenaf onder druk komen te staan. In het onderhavige geval betekent dit dat de wethouder zijn toezegging, zoals hij die in het gesprek op 20 november 2017 aan de bewonersgroep had gedaan, had moeten toegeven en daar vervolgens consequenties aan had moeten verbinden, door zijn toezegging ook na te komen.

Integriteit stijgt uit boven welk beleidsthema ook en de integriteitregels dienen door bestuurders en ambtenaren altijd in acht te worden genomen. Het niet in acht nemen van dergelijke regels leidt tot normvervaging en bezoedelt de ambtelijke reputatie. Het is niet voor niets dat er geschreven en ongeschreven regels zijn waaraan bestuurders en ambtenaren zich moeten houden.

Als burgemeester niet optreden volgens algemeen geaccepteerde normen en waarden.

Burgemeester Groeneweg nam op de momenten dat wethouder Meurs ging draaien en liegen snel het gesprek over en leidde daarmee de aandacht direct af van de uitspraken van de wethouder. Wij meenden in de burgemeester een onafhankelijke gesprekspartner te hebben die zich kon inleven in wat dit voor ons betekende. Anders gezegd een burgemeester die in elk onderdeel van zijn functie een passende positie in neemt en zich verplaatst in de persoon of personen met wie hij van doen heeft. Wij mogen toch verwachten dat de burgemeester handelt en optreedt volgens eenduidige en algemeen geaccepteerde normen en waarden. In het onderhavige geval had de burgemeester zich moeten uitspreken over hetgeen zich tijdens het gesprek voor deed, namelijk het draaien en liegen van wethouder Meurs en hem daarop moeten aanspreken. Wij hadden juist een gesprek aangevraagd met de burgemeester om met hem de vreemde en de niet te verklaren ommezwaai van de wethouder te bespreken. Noch de burgemeester, noch de wethouder gingen inhoudelijk op dit punt in. In zo'n situatie verwacht je van een burgemeester dat hij zou doorvragen in plaats van het gesprek over te nemen en steeds te benadrukken dat van "het beleid" niet kon worden afgeweken. Hier had hij kunnen besluiten dat de toezegging van de wethouder en het vertrouwen dat wij daaraan mochten ontleen, consequenties zou moeten hebben. Hiermee zou het geloof en het vertrouwen in de wethouder worden hersteld. Niets van dit alles. Wij voelden ons niet gehoord en enorm te kort gedaan.

Alleen maar schermen met beleid, het achter de wethouder en ambtenaar blijven staan en hen in bescherming nemen woog kennelijk voor de burgemeester zwaarder dan de feiten op tafel

krijgen en daar een waardeoordeel aan toekennen. Dhr. Groeneweg gaf niet één waardeoordeel over de toezegging van dhr. Meurs “iets te kunnen” met het door ons voorgestelde compromis. Ook ging hij tijdens het gesprek niet in op zijn gedraai en gelieg. Wethouder Meurs is, waar de burgemeester getuige van was, opnieuw in zijn communicatie met ons schromelijk te kort geschoten. Zijn aandeel in het gesprek was te gênant voor woorden, zeer onprofessioneel, niet integer en een wethouder onwaardig. Met onwaarheden probeerde dhr. Meurs tot twee maal toe de bal bij ons terug te leggen. Hier hadden wij van de burgemeester een neutrale opstelling en ingrijpen verwacht. Dit is geen fair play. De rol, waarvan wij dachten dat die zo bij een burgemeester past, namelijk onbevooroordeeld en onpartijdig dit gesprek in gaan, werd door hem niet opgepakt. Ook de burgemeester moet net als wij hebben gevoeld dat de wethouder, met zijn toezegging aan ons verwachtingen had gewekt en ons daarmee vertrouwen had gegeven. Dit vertrouwen heeft hij vervolgens op een ongelooflijke manier beschaamd.

Het was voor mw. Ida Wethly en mij meer dan duidelijk. Dit gesprek levert niets op. De uitkomst was al van te voren bepaald en stond vast.

Vooringenomenheid van de ambtenaar, dhr. Burggraaf, wethouder Meurs en burgemeester Groeneweg.

Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat in deze bomenkwestie sprake is van vooringenomenheid. Dit begon al bij de betrokken ambtenaar, dhr. Burggraaf. Bij iedere gelegenheid, waarop wij hem over de Platanen spraken heeft hij steeds nadrukkelijk gezegd: "Er komen twee bomen terug." Het lijkt er op dat in dit geval een ambtenaar, een belang heeft. Dit voelde bij ons, betrokkenen in deze kwestie, niet goed. Je voelt je niet meer een gelijkwaardige partij. Vooral ook omdat in het kader van het project Buiten Gewoon nog inspraak mogelijk was en er nog gesprekken over moesten worden gevoerd.

Ook tijdens het gesprek op 11 juli 2018 met de burgemeester en wethouder Meurs hebben Ida Wethly en ik ervaren dat ook bij hen sprake was van vooringenomenheid. Het leed geen twijfel, zowel de burgemeester als de wethouder hadden reeds voor aanvang van het gesprek, afgesproken dat er bomen moesten terugkomen en dat alles wat wij zouden inbrengen hen beiden niet meer op andere gedachten zou kunnen brengen. In zo'n gesprek start je al op achterstand, terwijl wij juist van de burgemeester als neutrale persoon, hadden verwacht dat hij onze kant van het verhaal zou aanhoren en zou laten meewegen in een uiteindelijk oordeel. Al direct maakte de burgemeester duidelijk dat hij zou vasthouden aan, zoals hij dat zelf steeds noemde, "het beleid".

Artikel 2:4 van de Awb bepaalt dat de overheid zijn taak vervult zonder vooringenomenheid. Dat houdt onder meer in dat bij de overheid werkzame personen, die een persoonlijk belang hebben bij een besluit, ook andere belanghebbenden de gelegenheid bieden om hun inbreng te hebben en dit niet beïnvloeden door vooraf stelling in te nemen. Het gaat daarbij niet alleen om daadwerkelijke beïnvloeding. Ook de schijn van belang, van beïnvloeding, van stellingname, of van vooringenomenheid moet worden voorkomen.

20e. Mw. Ida Wethly en ik kwamen er al snel achter dat zowel de burgemeester als de wethouder bleven vasthouden aan het terug plaatsen van twee bomen. Het eerder gevoerde gesprek met wethouder Meurs van 20 november 2017, waarin hij de toezegging had gedaan "daar kan ik wat mee" had geen enkele waarde meer. Aan het einde van het gesprek heb ik in alle openheid medegedeeld dat wij wellicht een klachtenprocedure tegen de gemeente zouden gaan voeren. In verband daarmee heb ik de burgemeester gevraagd om het terugplaatsen van de twee nieuwe bomen in het najaar van 2018, voorlopig op te schorten.

De wethouder reageerde hier direct op door te zeggen: "Dan zult u bij de rechter een voorlopige voorziening moeten aanvragen." Toen ik daarop antwoordde dat wij daar in het geheel niet op zaten te wachten, niet wilden procederen en er in een gesprek wilden uitkomen, nam de burgemeester het gesprek weer over en koppelde het wel of niet terugplaatsen van twee bomen aan de beoordeling van de vraag of onze klacht een redelijke kans van slagen had. Hierbij heb ik gevraagd wie of welke instantie deze vraag gaat beoordelen en beantwoorden. Wethouder Meurs reageert daarop met de opmerking dat de gemeente Vianen een "min of meer" onafhankelijke klachtenprocedure heeft. Ik ben maar niet ingegaan op de kwalificatie "min of meer". Los van het feit of ik het met deze opmerking wel of niet eens ben, vind ik dit voor een wethouder een zeer vreemde opmerking. Heeft de wethouder soms zelf al twijfels over de onafhankelijkheid van de klachtprocedure? Dit laatste mag ik niet hopen. Opnieuw een bizarre en een wethouder onwaardige uitlating.

21e. Op 23 juli 2018 heb ik mede namens de zes families die woonachtig zijn aan de zuidgevel een brief geschreven aan Burgemeester Groeneweg. Hiermee heb ik schriftelijk willen reageren op het gevoerde gesprek van 11 juli 2018 dat door de opstelling van de burgemeester en de wethouder bij mw. Ida Wethly en bij mij alleen maar frustratie had opgewekt. (Zie mijn brief van 23 juli 2018, bijlage 10)

Onze kritiek uit zich o.a. op de volgende feiten:

- De burgemeester en de wethouder waren vooringenomen. Van te voren was al bepaald dat er bomen moesten worden terug geplaatst.
- De burgemeester heeft zich niet neutraal opgesteld tijdens het gesprek en speelde niet de onafhankelijk rol die wij van hem hadden verwacht.
- Hij ging niet in op het gedraai en gelieg van wethouder Meurs. Integendeel, de burgemeester camoufleerde tot drie maal toe dit gedrag door steeds het gesprek over te nemen en de aandacht ervan af te leiden.
- Zowel burgemeester Groeneweg als wethouder Meurs stelden de integriteitregels niet centraal. Met integriteitregels bedoel ik hier niet fraude of corruptie. Het gaat hier om het vast houden aan normen en waarden, zoals aan eerlijkheid en betrouwbaarheid, ook wanneer deze van buitenaf onder druk komen te staan.
- Met name de burgemeester had vanuit zijn functie een passende positie in moeten nemen en zich moeten verplaatsen in de personen met wie hij van doen had. Hij heeft zich niet uitgesproken over het liegen en gedraai van de wethouder, zijnde een schending van de algemene geldende normen en waarden. Hij heeft de wethouder niet aangesproken op het feit dat hij een toezegging had gedaan. Helemaal niets daarover. Hij had de wethouder hierop moeten aanspreken, ook al betekende dit dat daarmee het besluit om bomen terug te plaatsen onder druk zou komen te staan. Zie voor de volledigheid de brief, d.d. 23 juli 2018, bijlage 10.

22e. Burgemeester Groeneweg heeft, mede namens wethouder Meurs, per brief d.d. 26 juli 2018, gereageerd op onze brief van 23 juli 2018. (Zie zijn brief van 26 juli 2018, bijlage 11).

In deze brief komt de burgemeester terug op een aantal verwijten die wij hem hadden gemaakt.

De burgemeester stelt dat wij voorbij gaan aan het feit dat het hier groenbeleid betreft dat door de gemeenteraad is vastgesteld. Verder zegt hij dat de wethouder ruimte heeft gezocht om binnen dat beleid afwijkende keuzes te maken. Het dilemma dat hij daarbij ondervond was

het dilemma wat de overheid op veel meer terreinen tegenkomt: wat het zwaars is, moet het zwaarst wegen; het individuele- of groepsbelang of het algemeen belang.

Ondanks dat de burgemeester het niet benoemt, bedoelt hij ongetwijfeld met beleid "het bomenbeleidsplan" en andere beleidsregels die verband houden met ruimtelijke ordening en milieu van de gemeente Vianen.

Ik merk hierbij op dat het projectplan Buitengewoon eveneens beleid is dat door de gemeenteraad is vastgesteld. Het is juist dit beleidsplan, door middel waarvan de gemeente de bestaande ongewenste situaties in de wijk, samen met de bewoners uit die wijk, wil omvormen naar een gewenste situatie.

In het onderhavige geval hoeft hier geen sprake te zijn van een dilemma in de zin van de vraag wat het zwaarst moet wegen, het groepsbelang of het algemene belang? De vraag die hier voor ligt is of het college van burgemeester en wethouders in de onderhavige kwestie net zoveel belang wil hechten aan het beleid uit het project Buiten Gewoon als aan het beleid uit het Bomenbeleidsplan. Immers op grond van Buiten Gewoon hebben de wijkbewoners een billijk en redelijk compromisvoorstel neergelegd, waar de wethouder wat mee kon en door zijn oproep in Buiten Gewoon en via zijn wervend filmpje op You Tube ook om heeft gevraagd.

Vervolgens erkent de burgemeester dat de wethouder er beter aan had gedaan rondom de suggestie van de vlinderstruik geen misverstand te laten bestaan over het boomtype dat teruggeplaatst zou worden. De wethouder heeft de ruimte gevonden door een boomtype te suggereren dat een aantal van onze bezwaren zou kunnen wegnemen.

Wij, de bewoners van de Bestevaer, hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheden die Buiten Gewoon ons biedt en ook n.a.v. de voorlichtingsavond, gereageerd en suggesties gedaan voor de inrichting van onze wijk. Omdat wij het niet eens waren met het terugplaatsen van bomen, hebben wij de wethouder aanvankelijk het voorstel gedaan om geen bomen terug te plaatsen. Toen dit niet mogelijk bleek, hebben wij ook hem tegemoet willen komen en hem ons compromisvoorstel gedaan (in plaats van twee bomen bv. twee vlinderstruiken terug te plaatsen). Over dit compromis kwamen we op 20 november 2017 met de wethouder tot een vergelijk. Hij kon hier wat mee. Op dat moment is het terugplaatsen van bomen niet meer aan de orde. Ook niet bij de wethouder. Hier is dus geen sprake van "een misverstand laten bestaan over het boomtype". We gingen juist in discussie over de vlinderstruiken, als alternatief voor de bomen. Dit wordt nog eens versterkt doordat de wethouder ons zelfs nog het verwijt maakte dat wij nog steeds niets met zijn voorstel hadden gedaan om met suggesties voor andere soorten struiken dan vlinderstruiken te komen.

Voorts verweert de burgemeester zich in zijn brief tegen het verwijt dat hij en de wethouder vooringenomen waren: "er moeten bomen teruggeplaatst worden." De burgemeester zegt dan dat evenzeer aan de orde was dat ik slechts een missie voor ogen had, "er komen geen bomen maar struiken". Deze stellingname van mij zou er tevens toe hebben geleid dat ik een slecht gevoel aan het gesprek zou hebben overgehouden.

De reden dat ik de burgemeester en de wethouder het verwijt heb gemaakt "vooringenomen" te zijn, is vooral gelegen in het feit dat hij niet neutraal, zonder vooroordeel aan het gesprek van 11 juli 2018 deelnam. We waren het gesprek nog maar net gestart toen de burgemeester en ook de wethouder al lieten blijken dat er om wille van "het beleid" bomen terug moesten

komen. Alles wat wij daarna nog inbrachten was kansloos. Wij hadden al meteen geen enkele illusie meer dat onze inbreng er nog iets toe deed.

Mijn stellingname, zoals de burgemeester mijn houding kwalificeert is niet de oorzaak van het feit dat ik een slecht gevoel heb overgehouden aan het gesprek. Wat de burgemeester "stellingname" noemt is niet meer en ook niet minder dan "opkomen voor een gerechtvaardigd belang" van een bewonersgroep. Dat is mijn goed recht als burger en ook nog eens mijn taak als voorzitter van een vereniging van eigenaren. Mijn slechte gevoel over het gesprek is vooral gelegen in het feit dat bij dit gesprek een wethouder aan tafel zat die wilde wegblijven bij zijn eerder gedane toezegging. Een wethouder die ging draaien en liegen en een uitspraak en een bewering deed, die volstrekt onwaar waren en een burgemeester die dat laat gebeuren. Een burgemeester die daar geen waardeoordeel over heeft, de wethouder daar niet op aanspreekt en daar vervolgens ook geen consequenties aan verbindt.

In de voorlaatste alinea geeft de burgemeester aan dat het zijn taak is om tussen groepen mensen verbindend werk te verrichten en dat hem dat in dit dossier niet is gelukt. Dit heeft volgens zijn zeggen niets te maken met niet integer gedrag. Ook niet met de handen boven het hoofd houden of verdoezelen wat niet goed is. Het zou te maken hebben met karaktereigenschappen van mensen zoals: bloemig taalgebruik, iedereen binnen boord proberen te houden en een zeer sterke drang tot vasthoudendheid aan eigen meningen.

Toen ik het laatste deel van bovenstaande alinea voor de eerste maal las, heb ik mij afgevraagd wie hij welke eigenschap toedichtte. Zou het kunnen zijn dat hij vindt dat wethouder Meurs bloemig taalgebruik bezigde en binnen boord gehouden moest worden? Ik weet echt wel het verschil tussen bloemig taalgebruik en opzettelijk onwaarheden spreken. Is het op deze manier in bescherming nemen en binnen boord houden van een wethouder belangrijker dan ruiterlijk toegeven dat er inderdaad een toezegging is gedaan, waaraan consequenties mochten worden verbonden. Zou ik degene zijn die sterk vasthield aan de eigen mening? Dit terwijl ik niets anders heb gedaan dan gehoor te geven aan de oproep uit Buiten Gewoon om aanwezig te zijn op de voorlichtingsavonden, mee te praten, voorstellen te doen en daar vervolgens uit naam van velen ook voor op komen.

Ik vind het ongelooflijk dat de burgemeester deze argumenten aangrijpt om mijn verwijt aan hem "niet integer te zijn geweest" tegen te spreken.

Je bent integer indien hetgeen je doet of nalaat overeenkomt met de geldende morele waarden en normen en de daarbij behorende spelregels. Met name het morele principe "eerlijkheid" speelt hierbij een rol. Begrijpt de burgemeester niet dat wanneer hij niet ingrijpt en de wethouder laat weggkomen met zijn gedraai en het verkondigen van pertinente onwaarheden, wij als gesprekspartner op achterstand worden gezet. Daar komt nog eens bij dat het gedraai van de wethouder over zijn gedane toezegging en zijn leugens ook nog eens de kern van de discussie raken. Je bent integer, wanneer je je gedrag baseert op maatstaven en principes die je ook van een ander verlangt. Diezelfde maatstaven en principes zouden derhalve ook het eigen gedrag moeten sturen.

Wanneer de burgemeester succesvol een verbindende rol wil spelen dan kan hij dit alleen wanneer hij dit doet als neutrale toehoorder en daarbij de integriteit en de normen en waarden boven alles verheft.

Dan is hier nog iets aan de hand.

1. Toen de wethouder in oktober 2017 weigerde met ons in gesprek te gaan, heeft de burgemeester door zijn interventie er zelf voor gezorgd dat er toch een gesprek tot stand kwam. Wij kregen weer hoop op een goede afloop.
2. Tijdens dit gesprek, in november 2017, komen wij met ons compromisvoorstel. We hebben dan met de wethouder een discussie over zelfbeheer en bieden aan de kosten van aanschaf en onderhoud van de struiken voor rekening van de V.v.E. te nemen, allemaal passend binnen het project Buiten Gewoon. De wethouder zegt iets met ons voorstel te kunnen en geeft dan nog een kwinkslag door te zeggen, doe dat voorstel niet te snel, want voor je het weet zit je daar aan vast en de wethouder

Wij zijn enthousiast en gaan met een goed gevoel huiswaarts. Overtuigd van een geslaagde missie. Is het dan niet logisch dat je na deze twee momenten weer vertrouwen tankt en dat de verwachting is gerechtvaardigd dat de wethouder, dan wel het college van burgemeester en wethouders, terug komt op het aanvankelijke besluit. Toen dit niet gebeurde was al onze hoop gevestigd op het gesprek met de burgemeester. Dit gesprek werd een grote teleurstelling en wij hielden hier een slecht gevoel aan over. Nogmaals, mijn slechte gevoel heeft vooral te maken met het feit dat wij vol vertrouwen het gesprek zijn ingegaan. Oprecht geloof hadden in de bemiddelende en onafhankelijke rol van de burgemeester, die nadat hij alle ins en outs van ons had aangehoord, de redelijkheid en billijkheid van ons compromisvoorstel zou inzien.

De burgemeester gaat in zijn brief in het geheel niet in op een aantal feiten die ik in mijn brief van 23 juli 2018 benoem. Feiten die bij ons vragen hebben opgeroepen, hetgeen we in het gesprek van 11 juli 2018 ook duidelijk hebben laten merken.

- De burgemeester praat niet over de toezegging van wethouder Meurs "Daar kan ik wat mee" en geeft geen oordeel over het feit dat een dergelijke uitspraak bij ons vertrouwen wekt en dan ook consequenties zou moeten hebben.
- Ook gaat hij niet in op het verwijt dat hij tot drie maal toe de wethouder redde door het gesprek over te nemen wanneer laatstgenoemde, door wollig taalgebruik, gedraai en gelieg er niet uit kwam.
- De burgemeester zegt ook niets over de aperte leugen van de wethouder, wanneer deze ons het verwijt maakt dat wij nog niet hebben gereageerd op zijn voorstel om meerdere struiken te benoemen, in plaats van alleen een vlinderstruik. Dit terwijl hij dit voorstel helemaal niet heeft gedaan.
- Zo geeft de burgemeester ook geen commentaar op het feit dat wij de wethouder betichten van onbehoorlijk bestuur, namelijk het schenden van het vertrouwensbeginsel, een van de grondbeginselen van behoorlijk bestuur.

Heeft de burgemeester over deze feiten geen oordeel?

Het niet op basis van gelijkwaardigheid communiceren.

In het proces rond de Platanen aan de Leyenborch is het voor wat betreft de communicatie diverse malen zeer moeizaam verlopen. Ook zijn er diverse teleurstellende pogingen gedaan om in contact met de ambtenaar of wethouder te komen.

Al vanaf de start van het project Buiten Gewoon in de wijk Blankenborch (26 oktober 2016) was er geen sprake van communicatie op basis van gelijkwaardigheid.

Immers, in het project Buiten Gewoon vraagt de gemeente aan de wijkbewoners mee te denken en mee te praten bij de inrichting van hun wijk. In dit plan zijn daartoe de volgende wervende zinsneden opgenomen:

1. Inwoners hebben een belangrijke rol bij de inrichting van hun wijk.
2. Wij nodigen u uit om met ons mee te doen.
3. Wij gaan dan in overleg met u.

4. U weet als bewoner als geen ander wat er in uw wijk speelt.
5. De nieuwe inrichting van de wijk biedt kansen voor de bewoners.
6. We noemen dit integrale aanpak.

Daarnaast heeft wethouder Meurs op You Tube een filmpje geplaatst over de aanpak van Buiten Gewoon in de Wijk Blankenborch (de wijk waar deze bomenkwestie zich afspeelt) Zie hiervoor deze link: <https://www.youtube.com/watch?v=RUh174AbhzA>

Hieronder volgt - cursief weergegeven - de letterlijke tekst van de oproep die de wethouder in dit filmpje doet en waarbij hij zich richt tot de inwoners van de wijk Blankenborch.

"Het project buitengewoon heeft tot doel Vianen, wijk voor wijk, opnieuw in te richten. In overleg met inwoners en op zo'n manier dat er minder onderhoud nodig is dan voorheen. Aanleiding voor het project is het achterstallig onderhoud. Bij de aanpak van de problemen moeten we rekening houden met minder geld en minder mensen voor het werken in de buitenruimte. Een efficiëntieslag is nodig, bv. door planten en struiken die veel onderhoud vragen te vervangen door gras en in dat gras zetten we dan vaak een mooie heester. Inwoners hebben een belangrijke rol bij de inrichting van de wijk en daarom vragen wij u om mee te denken. Tenslotte kent u de wijk het beste. Wij kijken wat er mogelijk is en houden rekening met de verschillende belangen en randvoorwaarden. Dit zijn geen regels om de regels, maar regels om de veiligheid en de duurzaamheid. De nieuwe inrichting van de wijk biedt kansen voor inwoners. Door:

- 1. ideeën in te brengen of*
- 2. door snippergroen te kopen tegen een speciale prijs,*
- 3. of een perk of groenstrook in zelfbeheer te nemen.*

Zelfbeheer betekent dat u een stukje grond in onderhoud neemt. Wij overleggen met u welke beplanting er in komt en u onderhoudt. Zo richten we samen de wijk in.

Het project buiten Gewoon, de oproep en uitleg van de wethouder hierover middels een brief aan alle bewoners en zijn wervende filmpje op het communicatiekanaal You Tube zijn duidelijke voorbeelden van communicatie naar de bewoners van de wijk. Dit schept verwachtingen bij de bewoners. Ook de speciaal voor de wijk Blankenborch, gehouden voorlichtingsbijeenkomsten en de mogelijkheid om schriftelijk te reageren op het gepresenteerde concept inrichtingsplan voor de wijk, creëert vertrouwen en hoop dat we echt invloed kunnen uitoefenen en dat er iets met de suggesties wordt gedaan. De besturen van de vier appartementencomplexen (Rijzenborch, Panorama, Citadel en Bestevaer) die in de wijk Blankenborch zijn gelegen, hebben hier veel werk van gemaakt. Een aantal van de voorstellen werd in gezamenlijkheid besproken en namens de vier V.v.E.-besturen ingediend. De vier appartementengebouwen vertegenwoordigen respectievelijk 126, 26, 18 en 24 woningen en vormen tezamen een groot deel van het totaal aantal woningen in deze kleine, relatief jonge wijk.

Je mag dan toch in ieder geval verwachten dat ingebrachte voorstellen op waarde worden beoordeeld en worden meegewogen in de besluitvorming. Deze verwachtingen worden echter niet waargemaakt. De gemeente hanteert vooral het "eigen beleid" en de inbreng van de wijkbewoners is marginaal. Je voelt je als bewoner niet serieus genomen en hierover bestaat in de wijk veel ongenoegen.

Hierbij speelt een geheel nieuw fenomeen, namelijk het feit dat gemeenten, vaak gedwongen door bezuinigingen, reorganisaties en decentralisatie, zich in de afgelopen jaren hebben

teruggetrokken en ruimte laten voor burgers om zelf plannen te ontwikkelen of te beïnvloeden door daarover mee te praten. Dit terugtreden gebeurt vaak halfslachtig. Burgers weten dan niet meer waar zij aan toe zijn. Zij weten niet waar zij wel of niet over mogen meepraten. Gemeenten moeten bij het organiseren van inspraak en participatie, transparant, helder en duidelijk zijn over de zeggenschap van bewoners. Dit voorkomt frustratie achteraf.

Indien je als gemeente tijdens de looptijd van het project Buiten Gewoon door middel van communicatie een plan wilt uitleggen en bewoners wilt inspireren en enthousiasmeren, dan dien je niet alleen te zenden. Het alleen maar je boodschap verkondigen heeft niets met erkenning van je bewoners te maken en heeft dus ook niets met communicatie van doen. Communicatie is het scheppen van gemeenschappelijke betekenis en echte interactie met de wijkbewoners is daarbij noodzakelijk. Dit betekent vragen stellen aan de bewoners. Wanneer je dan naar de mening en ervaring vraagt, dien je niet alleen ruimte te geven voor antwoorden, maar daar ook daadwerkelijk iets mee te doen. De ander gelijkwaardig behandelen en serieus nemen.

Enkele voorbeelden van het niet serieus nemen van de bewoners:

- De slechte bereikbaarheid van dhr. Burggraaf en het voortdurend niet reageren op terugbelverzoeken. (Wanneer je als gemeente het systeem hanteert dat er een terugbelverzoek kan worden achtergelaten, dan is het zeer frustrerend wanneer daar bij herhaling niet op wordt gereageerd).
- Dhr. Burggraaf liet geen gelegenheid onbenut om mede te delen dat er twee bomen zouden worden teruggeplaatst. Deze aankondiging deed hij al op de eerste voorlichtingsavond, op 26 oktober 2016 en ook op de tweede voorlichtingsavond, op 18 januari 2017. Op deze avonden werden de plannen uit het Project Buiten Gewoon voor de wijk Blankenborch gepresenteerd. Op dat moment waren wij als V.v.E. en als bewonersgroep nog volop over de Platanen in gesprek met wethouder Meurs. Dhr. Burggraaf praatte niet alleen voor zijn beurt. Hij stond ook alleen maar op zenden.
- Wethouder Meurs, die een gesprek met de bewonersgroep weigert omdat hij "er klaar mee is." (en dat voor een bestuurder) en uiteindelijk, na interventie van de burgemeester, toch een gesprek aangaat.
- Diezelfde wethouder die dan vervolgens in dat gesprek de toezegging doet iets met ons compromis te kunnen en daarmee bij de bewonersgroep verwachtingen wekt en deze vervolgens niet waarmaakt.
- Dhr. Meurs die naar aanleiding van het gevoerde gesprek belooft dat wij op 11 december 2017 hierover schriftelijk bericht ontvangen. Dit bericht blijft uit. Opnieuw geprobeerd contact te leggen met dhr. Burggraaf. Geen telefonisch contact mogelijk en opnieuw geen reactie op de terugbelverzoeken.
- Dhr. Van Bers die dan op 20 december 2017 aan de bel trekt bij het bestuurssecretariaat van de gemeente en te horen krijgt dat er nog geen beslissing is genomen.
- Op diezelfde 20e december 2017 stuurt dhr. Van Bers op verzoek van het bestuurssecretariaat een e-mail over hetgeen er op 20 november 2017 is afgesproken. Dit als geheugensteuntje voor dhr. Meurs en dhr. Burggraaf.
- Het duurt dan nog meer dan een maand, namelijk tot 22 januari 2018 voordat wij schriftelijk antwoord ontvangen.

De gemoedstoestand die je bij deze ervaringen bekruipt is onmacht. Je hebt het gevoel niet serieus genomen te worden en je kunt daar niets tegenover stellen. Je bent al afhankelijk van de gemeente en het gevoel van afhankelijkheid wordt nog eens versterkt door de wijze waarop

een ambtenaar en een wethouder met je omgaan. Hier staat duidelijk een meer machtige partij (de gemeente) tegenover een minder machtige partij (de bewonersgroep). Hier is geen sprake van gelijkwaardigheid. Hier spreekt de arrogantie van de macht.

Ondanks dat de burgemeester in zijn brief van 18 oktober 2017 (bijlage 4) ons nog heeft beloofd dat de gemeente kritisch zal kijken naar de wijze waarop zij de communicatie met inwoners en partners vorm en inhoud zal geven is in de genoemde voorbeelden nog altijd geen sprake van communicatie op basis van gelijkwaardigheid. Wat is de toezegging van de burgemeester nog waard wanneer hij een half jaar later (11 juli 2018) deel neemt aan een gesprek, waarbij een neutrale en onafhankelijke opstelling helemaal zoek is.

23e. Als voorzitter van de V.v.E. Bestevaer heb ik op 6 september 2018, namens het bestuur en de bewonersgroep, over deze hele kwestie bij het college van burgemeester en wethouders een klacht ingediend.

In de hoop er toch nog in een gesprek uit te komen heb ik op de laatste pagina van de klacht aan het college gevraagd om binnen twee weken antwoord te willen geven op twee vragen, namelijk:

1. Wilt u, voordat u de klacht in behandeling neemt, nog eens kijken naar alles wat zich tijdens deze kwestie heeft afgespeeld en daarbij de belangen van partijen nog eens zorgvuldig af wegen. Wellicht dat dan het dilemma: "wat moet hier het zwaarst wegen; het individuele- of groepsbelang of het algemeen belang", doorslaat naar het individuele- of groepsbelang, namelijk het belang van een grote groep wijkbewoners en die van de bewoners van de Bestevaer in het bijzonder.
2. Ook heb ik het college gevraagd om de twee bomen niet in het najaar van 2018 te gaan planten, doch dit op te schorten tot aan het moment waarop de eventueel nog te volgen procedures finaal zijn afgerond.

Hieronder volgt in chronologische volgorde het verloop van de communicatie over het verkrijgen van een antwoord op deze twee vragen.

- 6 september 2018: Klacht met de twee vragen ingeleverd aan de balie van het stadhuis.
- 7 september: Brief van de gemeente met de mededeling dat er zo spoedig mogelijk een reactie volgt. In de ontvangstbrief wordt aangegeven het zaaknummer te vermelden/of bij de hand te houden. Dan kunnen we u sneller van dienst zijn.
- 13 september: Bericht per mail van klachtencoördinator mw. Trabelsi, Met de mededeling dat het college zo spoedig mogelijk zal reageren.
- 13 september: Ik vraag per mail aan mw. Trabelsi mij te informeren wanneer het college zich over de beide vragen buigt.
- 13 september: Antwoord van mw. Trabelsi, ook weer per mail, dat zij dit zal nagaan. Ik hoor dan vervolgens 2 weken helemaal niets.
- 27 september: Er zijn dan 3 weken voorbij. Ik vraag per mail aan mw. Trabelsi of er al een antwoord is op de twee vragen.
- 27 september: Krijg ik per mail antwoord van mw. Trabelsi. Zij geeft aan dat het niet bekend is of de vragen op dinsdag 2 oktober worden behandeld, maar zo niet, dan uiterlijk dinsdag 9 oktober.
- Ik hoor ook na 2 oktober en ook na 9 oktober niets.
- 10 oktober: Ik bel met mw. Trabelsi en krijg te horen dat de zaak niet is behandeld. Ik vraag haar opnieuw mij mede te delen wanneer het college zich over de twee vragen buigt. Zij gaat voor mij informeren. Ik deel haar mede dat ik ook zelf navraag zal doen en dat ik de loco gemeentesecretaris mw. Jongmans hierover zal benaderen.

- 10 oktober: Mw. Jongmans geprobeerd te bereiken. Ik krijg haar niet te spreken. Ik laat een terugbelverzoek maken. Hierop wordt in het geheel niet gereageerd.
- 15 oktober: Krijg ik per mail bericht van mw. Trabelsi dat de beide vragen nu op dinsdag 16 oktober door het college worden behandeld en dat ik schriftelijk bericht krijg.
- 15 oktober: Ik beantwoord diezelfde dag haar mail en spreek daarin m'n teleurstelling uit over het feit dat zij haar belofte nu tot twee maal toe niet heeft kunnen waarmaken. Ik vraag haar in de mail om mij op 16 oktober direct telefonisch op de hoogte te willen brengen van de beslissing van het college.
- 16 oktober: Niets vernomen.
- 17 oktober: Niets vernomen.
- 18 oktober: Niets vernomen.
- 18 oktober: Ik bel zelf het bestuurssecretariaat en vraag aan Simone Terpstra of Mw. Jongmans aanwezig is. Zij blijkt in bespreking. Simone belooft mij dat zij haar zal vragen mij te bellen.
- 18 oktober omstreeks 16.30: Mw. Jongmans belt mij. Zij wist niets van de zaak en ook op dinsdag 16 oktober was de zaak niet door het college behandeld. "Ik heb niets zien passeren" zo zei zij mij letterlijk. Ik vertelde haar waar het om ging en dat ik steeds met mw. Trabelsi hierover contact had gehad en dat ik mij tot nu toe totaal niet gehoord voelde. Mw. Jongmans zou er achteraan gaan. Diezelfde dag, donderdag 18 oktober omstreeks 17.00 uur belde zij terug met de mededeling dat mw. Trabelsi niet meer aanwezig was. Zij kon mij niet verder helpen.
- 19 oktober: Ik ontvang een korte e-mail van mw. Trabelsi, waarin zij mij mededeelt dat Mw. Jongmans telefonisch contact met mij zal opnemen. Dan gaat daar vervolgens het weekend overheen.
- maandag 22 oktober en dinsdag 23 oktober. Nog steeds geen telefoontje van Mw. Jongmans.
- 23 oktober, laat in de middag: Ik bel opnieuw naar Simone Terpstra en ik vraag naar Mw. Jongmans. Ik leg aan Simone uit wat mij is overkomen. Mw. Jongmans was in bespreking, maar zij zou haar vragen mij terug te bellen.
- 23 oktober: Omstreeks 19.00 uur belt Mw. Jongmans mij en zegt dat er een brief onderweg is. Ik vraag haar naar de inhoud. Zij zegt dan nogmaals dat er een brief onderweg is en dat ik 'm de volgende dag ontvang. Ik vraag dan vervolgens of het een besluit is van het college, of van de verantwoordelijke wethouder. Neen, zegt ze "van het college". Ik leg haar uit waarom ik het antwoord op de twee vragen nu al wilde weten en vraag haar nogmaals mij te informeren over de inhoud van de brief. Zij vertelde mij dat zij de inhoud niet kende, omdat ze zich vooral had bezig gehouden met het proces. Ik heb haar toen maar netjes bedankt voor het terugbellen. Geen enkel excuus voor de late reactie. De enige personen in dit proces die goed aanvoelen wat hier aan de hand is zijn de dames Simone Terpstra en Annemary Loupatty van het bestuurssecretariaat. Zij maken waar wat zij toezeggen.
- 24 oktober, de dag na het telefoontje met Mw. Jongmans: Geen brief bij de post.

24e. Op 25 oktober, 50 dagen na het stellen van beide vragen ontvang ik eindelijk de brief van het college, ondertekend door de burgemeester en de loco secretaris Mw. Jongmans. Opnieuw een stroperige gang van zaken en dan ook nog eens een brief die gedateerd is op 18 oktober 2018 en pas na 7 dagen wordt verzonden. Waarom moeten daar 7 dagen tussen zitten, terwijl ik vanaf 13 september aan de bel trek?

Inhoud brief

In de brief, met als kenmerk 35002, wordt aan de V.v.E. Bestevaer medegedeeld dat het verzoek van de V.v.E. en de bewonersgroep om de kwestie nog eens in zijn geheel te beoordelen en daarbij de belangen van alle partijen zorgvuldig af te wegen, afgewezen. Ook het verzoek om de aanplant van de twee bomen op te schorten totdat de procedure finaal is afgerond, wordt afgewezen.

In de brief worden wij verwezen naar de voorzieningenrechter om opschorting van de herplant te bewerkstelligen.

Verder wordt in de brief medegedeeld de herplant omstreeks oktober/november 2018 zal plaatsvinden.

Verzoek om opschorting herplant twee bomen

In het gesprek met de burgemeester, wethouder Meurs en dhr. Burggraaf, dat op 11 juli 2018 plaats vond heb ik gevraagd of het herplanten van twee bomen kon worden opgeschort tot het moment waarop de eventueel nog te volgen procedure finaal is beëindigd.

De burgemeester zei daarop dat hij dit wilde laten afhangen van het feit of onze klacht kans van slagen had. Hierbij heb ik de vraag gesteld wie, of welke instantie deze vraag gaat beoordelen en beantwoorden. Wethouder Meurs reageerde daarop met de opmerking dat de gemeente Vianen een "min of meer" onafhankelijke klachtencommissie heeft. Ik ben toen niet op de kwalificatie "min of meer" ingegaan. Wel heb ik aan de burgemeester gevraagd of de klachtprocedure nog dezelfde was als die in 2013. Dit heeft hij bevestigend beantwoord.

- Wie heeft de klacht nu beoordeeld en daarmee de vraag beantwoord of deze wel of niet een redelijke kans van slagen heeft?
- Is het antwoord op deze vraag gegeven door het college en gaat men daarmee voorbij aan de toezegging dat er een klachtenprocedure is, die eerst gevolgd zou moeten worden alvorens men het antwoord kan geven op vraag of de klacht kans van slagen heeft?
- Is wethouder Meurs de toezegging die ons hierover is gedaan in het gesprek van 11 juli 2018 alweer vergeten?
- Wat bedoelt de wethouder met zijn verwijzing "Ga maar naar de rechter om een voorlopige voorziening aan te vragen", terwijl er formeel juridisch geen sprake is van een besluit in het kader van de Algemene wet bestuursrecht, waartegen beroep of bezwaar mogelijk is en waarna eventueel naar een voorzieningenrechter kan worden gegaan.

Deze vragen zijn tot op heden niet beantwoord.

25e. Op 2 november 2018 heb ik aan het college van burgemeester en wethouders een brief geschreven met daarin de vraag welk besluit zij in het kader van de Awb hebben genomen, waartegen wij bezwaar of beroep kunnen aantekenen. Dit, naar aanleiding van hun verwijzingen naar de voorzieningenrechter, zowel in het gesprek op 11 juli 2018, als in de brief d.d. 18 oktober 2018.

Samenvatting

Kort samengevat komt onze kritiek er op neer dat wethouder Meurs uitspraken doet die absoluut onwaar zijn. Weer andere uitspraken van hem zijn misleidend. Zijn toezegging "iets te kunnen met ons compromisvoorstel" had hij moeten waarmaken en moeten uitvoeren. Wij hadden dan in gezamenlijkheid een tweetal forse struiken uitgekozen en deze op kosten van de V.v.E. laten plaatsen en onderhouden. Een win-win situatie voor twee partijen en geheel passend binnen de kaders van het projectplan Buiten Gewoon.

De burgemeester had in zijn gesprek van 11 juli 2017 als onpartijdig gesprekspartner, zonder vooringenomenheid moeten concluderen dat wethouder Meurs op 20 november 2017 serieus was ingegaan op ons compromisvoorstel. Op het moment dat hij vernam wat de wethouder had toegezegd, had hij de conclusie moeten trekken dat een dergelijke toezegging ondubbelzinnig en niet voor tweeërlei uitleg vatbaar was. Je kunt dan niet meer doen alsof dat niet is gezegd en vervolgens deze uitspraak volkomen negeren. De uitlating en toezegging van de wethouder is dan ook niet meer vrijblijvend, deze wekt vertrouwen en dient dan ook te worden gehonoreerd. Door dit niet te doen wordt de kern van het vertrouwensbeginsel geweld aan gedaan en loopt het vertrouwen in politieke ambtsdragers een forse deuk op.

Door middel van deze brief hebben wij u op de hoogte willen stellen van de feiten die zich in deze Platanenkwestie hebben voorgedaan en de gevoelens die dat bij ons als bewoners van de Bestevaer en bij vele inwoners in onze wijk heeft losgemaakt. Zoals ik in de aanhef van deze brief al zei, hebben wij als bewoners en als V.v.E.-bestuur onze hoop gevestigd op een objectief en onafhankelijk oordeel van u als raadslid. Wij doen een moreel appel op u in de hoop dat u als volksvertegenwoordiger iets voor de bewoners van de Bestevaer kunt betekenen.

De bijlagen, waar regelmatig naar wordt verwezen, zijn niet bijgevoegd. Mocht u ook deze willen inzien, dan kan ik u die toesturen.

In afwachting van uw antwoord en
met vriendelijke groet,
mede namens de zes families zuidgevel

Henk en Ria Lammertink
(w.g.)

John en Dorien van Bers
(w.g.)

Henk en Riet Bloks
(w.g.)

Ida en Henny Wethly
(w.g.)

Bert Boers
(w.g.)

Tonnie en
(w.g.)

Wil Ammerlaan
(w.g.)